

VAASAN KAUPUNGIN METSÄSUUNNITELMA 2020-2030

Kyrön Seudun Luonnonsuojeluyhdistys ry:n hoitoesitys Vähänkyrön alueen metsistä

Kyrön Seudun Luonnonsuojeluyhdistys ry. on kesän 2019 aikana käynyt läpi Vaasan kaupungin omistamat metsäpalstat Vähänkyrön alueella.

Maastokäyntien lisäksi metsäpalstoja on tarkasteltu kartta-aineiston ja LUKE:n puuston ikäarviotiedostojen kautta. Maastossa on paikan päällä havainnoitu alueen luontoa eri näkökulmista. Luontoarvoissa on otettu huomioon Metsäsuunnitelman projektisuunnitelman mukaiset tavoitteet.

Metsäpalstojen maastokäynnit ovat tehneet yhdistyksen luontoasiantuntijat Martti Peltola ja Pentti Kananoja.

Vaasan kaupungin metsien hoitotapa

Kyrön Seudun Luonnonsuojeluyhdistys ry. esittää, että Vaasan kaupunki ryhtyy hoitamaan metsiään pääsääntöisesti jatkuvan kasvatuksen periaatteiden mukaisesti. Tähän hyvänä pohjana toimivat Tapion suositukset jatkuvasta kasvatuksesta.

Jatkuvassa kasvatuksessa metsien avohakkuita tehdään vain erityisistä syistä. Tällöinkin aukkojen koko pyritään pitämään mahdollisimman pienenä. Myöskään kantoja ei nosteta eikä maata muokata. Samaten lintujen pesintäaikana ei hakkuita suoriteta. Luonnonsuojelulaki jo kieltää lintujen pesinnän tahallisen häirinnän. Samoin EU:n komission hiljakkoin esittämän kannan mukaan kesähakkuut ovat lintudirektiivin 5. artiklan tarkoittamaa tahallista häirintää.

Jatkuvan kasvatuksen seurauksena kaupungin metsät tulevat muodostamaan pysyvän hiilinielun ja sitä kautta osaltaan ehkäisevät ilmaston lämpenemistä. Metsien hoidolla jatkuvan kasvatuksen periaatteella tulee olemaan tärkeä merkitys Vaasan kaupungin tavoitteena olevan hiilineutraalin tilan saavuttamisessa. Metsien monimuotoisuuden heikkeneminen voidaan estää jatkuvalla kasvatuksella. Lisäksi monimuotoisissa metsissä on paremmat mahdollisuudet pysäyttää nyt käynnissä oleva lajikato.

Palstakohtaiset toimenpiteet

Seuraavassa on esitetty Kyrön Seudun Luonnonsuojeluyhdistys ry:n tarkastamat kohteet Vähänkyrön alueella, sekä palstakohtaiset esitykset toimenpiteiksi.

Toimenpide-esityksissä on käytetty projektisuunnitelman mukaista hoitoluokitusta. Jokaisesta palstasta on tehty yleiskuvaus ja toimenpide-ehdotus. Palstoista on lisäksi liitteinä karttakuvat.

1. *Kirstan palsta*

Rek.numero 905-440-3-143, Vähänkyrön kirkonkylää.

Maastokäynti 2.7.2019 klo 9.00-11.20, Pentti Kananoja ja Martti Peltola

Liitteenä karttakuva pinta-alatietoineen ja tilusnumeroineen (liite 1.).

Yleiskuvaus:

Pinta-ala n. 9,5 hehtaaria. Lähes suorakaiteen muotoinen, keskimäärin 155 metrin levyinen ja 630 metrin pituinen, NE-SW -suuntainen palsta. Korkeus merenpinnasta 16-27,5 metriä.

Pinnanmuodoiltaan voimakkaasti vaihteleva, metsätyypeiltään tasaisesta lehtokorvesta (jota n. 1/3 alasta) rehevään ja louhikkoiseen, monin paikoin lehtomaiseen kangassekametsään. Runsaasti eri

kokoisia, sammaleiden, varpu-, ruoho- sekä saniaiskasvien ja puuntaimien peittämiä kiviä ja siirtolohkareita 17,5 metrin korkeuskäyrältä alkaen. Kivien ja lohkaroiden kasvipeite koskematon.

Kasvillisuus:

Koko palsta on hakkaamatonta vanhaa metsää. Puustosta n.35 % on iältään 100-160 -vuotiasta ja n.35 % 75-100 -vuotiasta. Valtalajeina kuusi ja koivu, lisäksi paljon eri ikäistä haapaa (myös kolohaapoja), jopa mäntyä enemmän.

Monin paikoin yksittäisiä vanhoja raitoja ja runsaana alikasvoksena nuorta pihlajaa. Harmaaleppää (valtapuuston iästä ja tiheydestä johtuen?) vähemmän.

Alikasvoksena taikinamarjaa, vadelmaa ja lehtokorvissa mustaherukkaakin.

Valtavarpuna mustikka. Puolukka maaperän rehevyydestä johtuen vähemmistönä.

Heinä- ja putkilokasvien lajilleen määrittämättömiä eri heinälajeja pääalalla runsaasti. Alavilla paikoilla mm. mesiangervoa paljon, sekä virmajuurilajeja ja kurjenjalkaa. Useita määrittämättömiä saniaislajeja rehevinä kasvustoina koko palstalla. Paikoin myös lehtokortetta. Lehtokorpien maaperä paksultti rehevää multaa. Kieloa, metsätähteä ja oravanmarjaa runsaasti. Käenkaali erittäin runsas ja koko alueen kattava. Sammal- ja jäkälälajeja ei tarkemmin määritetty, mutta lajikirjo suuri.

Lahopuuta on koko palstalla paljon; kuivuneina pystypuina, pötkelöinä ja eri lahoamisvaiheen maapuina. Kääpä- ja käävällälajeja paljon. Minkäänlaisia merkkejä mahdollisista puuston aiemmista hakkuista ei ollut havaittavissa, ei edes sammaleen ja kuntan peittämiä sahakantoja.

Lounaisosan korpipainanteessa on saran poikki kauan sitten kaivettu mutkitteleva oja. Koillisosan lehtokorvessa oli havaittavissa merkkejä jo täysin umpeutuneista, parinkymmenen sentin syvyydestä, pellon piiriojaan johtavista, parinkymmenen metrin pituisista ojanjäänteistä. Koillisosan lehtokorvessa, palstan päätyrajalla oli havaittavissa lyhyehkö, luonnontilaisen kaltainen, pienen puron / noron uoma, jossa todennäköisesti sadekausina ja lumen sulaessa virtaa vettä.

Linnusto:

Tarkastusajan rajallisuuden vuoksi havainnointi oli sattumanvaraista. Alueella tavattuina lajeina mm. hiirihaukka, tuulihaukka, sekä metsäviklo, sepelkyyhky, tervapääsky (ilmatilassa), palokärki (syönnösjalkia), tikkalaji (syönnösjalkia lahopuissa), haarapääsky ja räystäspääsky (lähipeltojen yllä), tiltalitti, punarinta, mustarastas, punakylkirastas, laulurastas (myös pesiä), peippo, sekä lähipellolla peltosirkku.

Alue erittäin soveliaasta pesimäbiotooppia esim. hiiri-, kana- ja mehiläishaukoille. Maastossa mm. kaksi tuoretta sepelkyyhkyn kynintäpaikkaa (ilm. kanahaukka?). Lisäksi tiheiköistä löytyi kaksi n. 2-4 vuotta vanhaa varpushaukan pesää. Pöllölajeista mm. varpuspöllöille monia pesintään sopivia tikankolopuita. Aiemmin varpuspöllö on pesinyt viereisellä saralla.

Nisäkkäät ja muut:

Hirven ja valkohäntäpeuran jälkiä paljon mm. lehtokorvissa. Palstaan rajoittuvalla yksityisellä naapurisaralla on aiemmin todettu pesivänä mm. liito-orava.

Eri puolilla palstaa on useita isoja muurahaispesiä.

Toimenpide-esitys:

Esitämme, että palstasta kokonaisuudessaan muodostetaan luonnonsuojelualue, jolla ei tehdä mitään metsänkäsittelytoimia. Projektisuunnitelman hoitoluokituksessa palsta sijoitetaan siten Suojelumetsät-luokkaan.

Koko palsta on täysin luonnontilainen vanha metsä ja täyttää erinomaisesti mm. Metso-suojelukriteerit. Biodiversiteetiltään ja luonnontilaltaan vastaavan tasoista kohdetta on lähiseuduilta vaikea löytää. Kohteen luonnonsuojelullista arvoa täydentää myös naapuripalstan (rno 905-440-6-36) SW-kulman järeitä kolohaapoja kasvava liito-oravien lisääntymisalue.

* * *

2. Härkähaan palsta

Rek.numero 905-440-3-143, Vähänkyrön kirkonkylää.

Maastokäynti 2.7.2019 klo 11.30-13.00, Pentti Kananoja ja Martti Peltola

Liitteinä karttakuva pinta-alatietoineen ja tilusnumeroineen (liite 2.), sekä karttakuva suojeltaviksi esitetyistä osakohteista (liite 3.).

Yleiskuvaus:

Pinta-ala n. 7,3 hehtaaria. Muodoltaan epäsäännöllinen, Härkähaan pitkänomaisen peltoalueen N-, NE- ja E- puolille ulottuva palsta. Alueen NNE -osan läpi kulkee kapea viljelys- / metsätie Laihian Alhonloukolta Vähänkyrön kirkonkylään. Korkeus merenpinnasta 15-25 metriä.

Pinnanmuodoiltaan alue on monimuotoista. Metsätyypeiltään palsta vaihtelee rehevästä, tasaisesta ja lehtomaisesta kangassekametsästä kumpuilevaan ja louhikkoiseen, kasvillisuudeltaan monipuolisen rehevään sekametsäkankaaseen. Vanha kuusikko on hakkaamattomien alojen valtapuustona.

Länsiosalla Härkähaan pellonreunassa on täysin luonnontilainen ja korkea louhikkomäki, jossa lähiympäristöineen, n. 1,7 hehtaarin alalla ei voi todeta minkäänlaisia hakkuun merkkejä. Iäkkäin puusto louhikkomäellä on n. 88-108 -vuotiasta. Valtavat kasvien ja sammaleiden peittämät siirtolohkareet suurine onkaloineen ja koloineen antavat juhlallisen vaikutelman muinaisesta pyhästä paikasta. Joidenkin suurten siirtolohkareiden pystysuorat seinät kohoavat 4-5 metrin korkeuteen. Louhikkoinen mäki muodostaa selvästi Metsälain 10 §:n mukaisen kohteen.

Alueen lohkaroiden välistä löytyi karttaan merkitsemätön mahdollinen muinaishauta, joka on hiljakkoin turmeltu kaivamalla hauta auki. Avatun haudan kivet on nostettu reunoille ja jätetty siihen. Irrotetut kivet olivat jäkälättömiä ja sammaleettomia, joten teko on varsin tuore. Kivien ladontatapa kaivannon reunoille on selkeänä merkinä ihmisen tuhotyöstä. Kaivannon pohjalta löytyi hyvin luettavissa oleva muovinen makkarakääre, johon oli tuotteen viimeiseksi käyttöpäiväksi merkitty 12.4.2017. Haudan vierestä löytyi myös todennäköinen kuppikivi.

Palstan koilliskulmassa on tien varressa jyrkähkö kivikkoinen mäki, jota lähiympäristöineen ei ole lähivuosisikymmeninä hakattu. Ala n. 1,05 hehtaaria.

Palstan NW -osassa on karttaan merkitty n. 1,94 hehtaarin laajuinen muinaismuistoalue tekstillä "Uhrikivi", joka viittaa muinaiseen palvontapaikkaan. Alueella on kymmeniä sammal- ja kasvipeitteisiä lohkaraita. Alue on kulttuurihistoriallisesti arvokas, Muinaismuistolain tarkoittama kohde. Naapuripalstalla on myös tunnettuja, karttaan merkittyjä muinaishautoja.

Härkähaan palstan keskivaiheilla on tehty hakkuu n. 20 vuotta aiemmin runsaan 2 hehtaarin alalla ja puusto on tiheää lehtipuu-mänty -sekataimikkoa.

Kasvillisuus:

Palstalla kasvaa mm. vanhoja ja kookkaita haapoja, joiden arvo luonnon monimuotoisuutta parantavana on huomattavan suuri. Haavan ravinteikas ja neutraloiva lehtikarikeri lisää selkeästi puuston kasvua ja lajiston monimuotoisuutta. Siitä kertoo mm. kivien ja lohkaroiden paksun päällyksmaannoksen monipuolinen ruohovartinen kasvillisuus, kuten komeina mattoina rehottava, alueellisesti harvinainen haisukurjenpolvi. Käyntipäivänä kasvin kaunis kukinta oli parhaimmillaan puuston sopivasti varjostamana. Jos puut hakataan pois, katoavat myös kivien päällyskasvit paahteeseen joutuessaan, ja eroosio hävittää lohkaroiden multapäällyksen täysin. Alueella kasvaa myös erittäin monipuolinen sammal- ja jäkälälajisto. Varvuista mustikka on hyvin yleinen, pohjoisosalla myös puolukka. Lahopuuta on palstan luonnontilaisilla aloilla runsaasti pystypuina ja keloina sekä maalahopuuna.

Linnusto:

Havainnointi oli sattumanvaraista, mutta mm. laulurastas on yleinen ja pesiäkin löytyi. Myös tiltalti, punarinta, punakylkirastas, sepelkyyhky ja pyy ovat vakiolajistoa. Palokärjen ja pienempien tikkalajien ruokailujälkiä oli useassa kohdin. Uhrikiven muinaismuistoalueella on aiemmin tavattu pesivänä myös herne- ja lehtokerttu.

Viereisellä, yksityisellä naapuripalstalla on EU:n direktiivilaji mehiläishaukan pesäreviiri ja laji saattaisi pesiä myös kaupungin saran puolella. Palstalla on myös rengastettu pesiltä mehiläis- ja hiirihaukkojen poikueita. Härkähaan peltokaistan vastakkaisella puolella, yksityismaalla, ovat pesineet mm. palokärki, pikkutikka, helmipöllö, varpuspöllö, uuttukyyhky, lehtokerttu ja mustapääkerttu, vain sata metriä rajan takana.

Nisäkkäät:

Hirvi ja valkohäntäpeura olivat jättäneet jälkiä tarkastuskohteelle. Pidämme todennäköisenä, että alueelta löytyy vakioasukkaana myös direktiivilaji liito-orava, jonka elinpiirejä on aiemmin tavattu naapuripalstoilta. Alueella on tavattu myös näätä.

Selkärangattomat:

Mm. päiväperhoslajisto on monipuolinen. Lyhyillä tauoillakin lepatteli ympärillämme mm. metsänokiperhosia, ohdakeperhosia, hohtosinisiipiä, kultasiipilaji, kangasperhonen, lantuperhonen ja monia muita tunnistamatta jääneitä lajeja.

Toimenpide-esitys:

Esitämme, että Härkähaan palstalle perustetaan kolme karttaliitteen mukaista (liite 3.) ja alla listattua luonnonsuojelualuetta.

- 1. W-SW -osalle Härkähaan peltoon rajoittuva louhikkomäki, alaltaan n.1,71 hehtaaria, jolla ei saisi tehdä mitään metsänkäsittelytoimia.***
- 2. NE -osalle, tiehen rajautuva hakkaamaton mäki, alaltaan n.1,05 hehtaaria, jolla ei saisi tehdä mitään metsänkäsittelytoimia.***
- 3. N-NW -osalle Uhrikiven muinaismuistoalue, alaltaan n.1,94 hehtaaria, jolla ei saisi tehdä mitään metsänkäsittelytoimia.***

Suojeltavaksi esitetyt kohteet näkyvät liitteen 3. karttakaappauksessa pinta-aloineen violetin värisinä, yhteisaltaan n. 4,7 hehtaaria.

Suojeltavien alojen väliin jäävää, n. 2,6 hehtaarin laajuista nuorta kasvatusmetsää esitämme hoidettavaksi pysyvästi puustoisena jatkuvan kasvatuksen riista-/talousmetsänä ja myös kasvillisuuden kerroksellisuutta toteuttaen. Alalla ei tehtäisi avohakkuita ja raskaita koneellisia metsänkäsittelytoimia. Näin myös luonnontilaisten alojen ja muinaismuistoalueiden arvoa kunnioitettaisiin ympäristöeettisin periaattein, mikä on mielestämme tärkeää huomioida myös kaupungin metsäsuunnittelussa.

* * *

3. Filppulankorven palsta

Rek.numero 905-451-1-54, Vähänkyrön Tervajoen kylää. Vanha rekisterinumero 1-50.

Maastokäynti 9.7.2019 klo 12.30-15.30, Pentti Kananoja ja Martti Peltola

Liitteinä karttakuva pinta-alatietoineen ja tilusnumeroineen (liite 4.), sekä karttakuva vanhasta peruskartasta: "Filppulankorpi 1-50 vanhassa peruskartassa" (liite 5.)

Yleiskuvaus:

Pinta-ala n. 6,6 hehtaaria. Muoto epäsäännöllinen, korkeus merenpinnasta 20-25 metriä.

V. 1963 ilmakuvatun peruskartan (1:20 000) kuvassa (liite 5.) palstan keskiosan on katkaissut alava peltoalue mutkittelevana "salmena"/ lahdekkeena.

Peltokapeikko on palstalla halkonut NE-SW -suuntainen laskuoja joka on muutama vuosi sitten ruopattu, mutta maastokäynnillä ojassa ei virrannut vettä.

Pinnanmuodoiltaan vaihteleva, metsätyypeiltään rehevästä lehtokorpiluhdasta (entiset pellot) kumpuilevaan ja kivikkoiseen sekametsäkankaaseen, sekä lehtomaiseen kangassekametsään. Minkäänlaisia merkkejä hakkuista (esim. sammaloituneita sahakantoja) ei palstalla näy. Koko palsta on täysin koskematon ja nykyisellään luonnontilainen. Lahopuuta koko alueella erittäin paljon keloutuneina pystypuina, pystypökkelöinä, tuulenkaatoina, sekä eri lahoamisvaiheen maapuina.

Kasvillisuus:

Noin neljäsosa puustosta on iältään 76-108 -vuotiasta, n. 40 % 56-75 vuotiasta, sekä kolmasosa 10-55 -vuotiasta (lähinnä luhdan ja ojanvarren puusto).

Luonnontilaan metsittymään jätetyn (pelto-)luhdan puusto on erittäin rehevää, monilajista lehtipuustoa, alikasvoksena myös nuorta kuusta. Valtalajeina korkeaa koivua ja haapaa, paikoin korkeaa harmaaleppää, raitaa ja pihlajaa, sekä joitakin tuomia n. 2 hehtaarin alalla. Monilajinen lehtokasvillisuus rehevää; mm. mesiangervoa, nokkosta, lehto- ja rohtovirmajuurta, useita saniaislajeja, lajirikasta heinäkavillisuutta, rehevää kortelajia, koiranputkea, maitohorsmaa, taikinamarjaa ja vadelmaa, sekä yksittäin myös mustaherukkaa. Maaperä rehevää lehtomultaa.

Palstan W-SW osan saman suuntainen, pitkänomainen harjanne on tiheää, kuusivaltaista käenkaali-mustikkatyypin kangasta. Sekapuina mm. koivua, haapaa, leppää ja raitaa. N-NE osalla kohoava rinne on lehtomaisen rehevää kuusivaltaista kangasta, jossa runsaasti kookasta vanhaa haapaa ja koivua. Vanhat kääpäiset haavat palstan N -osalla melkein pä valtapuina. Monissa haavoissa tikankoloja.

(Pohjoispuolinen naapuripalsta 905-451-1-88 [n.3,5 ha] on täysin koskematon ikivanhaa metsää, jossa erittäin paljon järeää ja muhkuraista haapaa.)

Koko palstan kattavina kasvustoina ovat mm. käenkaali, oravanmarja ja metsätähti. Yksittäisinä lintujen levittäminä pikkupensaina myös joitakin tuomipihlajia. Valtavarpuna mustikka, vähempänä puolukka. Sammal-, kääpä- ja kääväkkälajisto monilajinen ja runsas.

Linnusto:

Havainnointi oli sattumanvaraista laulukauden pääosin jo hiljennettyä. Laulavina vielä mm. tilitti ja sepelkyyhky. Joitakin kanalintujen (teeri ja pyy) rypykuoppia todettiin. Palokärjen ja pienempien tikkalajien ruokailujälkiä monin paikoin. Alueella lentävänä korppi.

Nisäkkäät:

Tuoreita havaintoja mm. **liito-oravista** (haapojen tyvillä papanakasoja), sekä nädästä (useita tuoreita ulosteita kivien ja tuulenkaatojen päällä). Hirvien, valkohäntäpeurojen ja metsäkauriiden jälkiä monin paikoin.

Selkärangattomat:

Päiväperhoslajisto monipuolinen. Havainnointi satunnaista.

Toimenpide-esitys:

Esitämme, että palsta kokonaisuudessaan perustetaan luonnonsuojelualueeksi, jonne ei uloteta minkäänlaisia metsätaloudellisia toimenpiteitä.

Koska koko palsta on saanut kehittyä täysin luonnontilaisena 50-100 vuotta (vain laskuojaa on ruopattu), on alueen luonnonsuojelullinen arvo merkittävä.

Mahdollista puunmyyntituottoa joka tapauksessa vähentäisi merkittävästi se, että suuri osa kuusista ja haavoista on lahoytimisiä, kuten monilla vastaavilla kohteilla on voitu todeta. Kivikkoisesta maastosta johtuen hakkuu- ja jälkihoitokustannuksetkin olisivat suuret.

Alueellisesti palsta edustaa poikkeuksellisen arvokkaita ja monimuotoisia luontotyyppejä, jollaisia Kyrönmaan alueella on enää erittäin vähän.

* * *

4. Peippostenpappilan palsta

Rek. numero 905-451-12-57, Vähänkyrön Tervajoen kylää.

Maastokäynti 9.7.2019 klo 15.45-17.30, Pentti Kananoja ja Martti Peltola

Liitteinä karttakuva pinta-alatietoineen (liite 6.), sekä karttakuva suojeltavaksi esitetystä osakohteesta (liite 7.).

Yleiskuvaus:

Pinta-ala n. 24,5 hehtaaria. Muodoltaan ”ruutumainen”, korkeus merenpinnasta 20-27,5 metriä. N-S-suunnassa palstan länsilaitaa halkoo paljon käytetty polku Isonkyrön Peippoosen omakotialueelta etelään, Vähänkyrön Kellomäen SE-kulmaan. Lähelle palstan yläkulmaa on rajalle karttaan merkitty kaivo. Pinnanmuodoiltaan palsta on kumpuilevaa, metsätyypeiltään vaihtelevaa, SW-osan tiheästä korpikuusikosta S-osan rehevään lehtoalueeseen, sekä rehevään mustikkatyypin kankaaseen.

Kasvillisuus:

Puustosta n. 20 % on iältään 76-108 -vuotiasta, ja n. 45 % 46-75 -vuotiasta.

Palstan N -osa ja Isonkyrön rajaan ulottuva E -osa ovat n. 50-vuotiasta, pari vuotta sitten harvennettua kasvatusmännikköä, alaltaan n. 12,5 hehtaaria. Harvennuksessa ei ole juurikaan huomioitu luonnon monimuotoisuuden säilymistä. Esim. ns. riistatiheiköitä ei ole jätetty ja alikasvospuusto on pääosin poistettu. Uutta taimettumista kuitenkin näyttää tapahtuneen, ja jos sen sallitaan luontaisesti kehittyä, voi harvennusalakin parantua biodiversiteetiltään.

Maaperä on mustikkatyypin rehevää kangasta. Mustikanvarvikko alueen kattavaa ja huonosta satovuodesta huolimatta marjovaa. Harvakseltaan hieta- ja metsäkastikkaa sekä muita heinäkasvilajeja.

Metsäpalstan keskellä, kumpareiden välissä on n. hehtaarin laajuinen hieno ja ojittamaton, luonnontilainen rämeplainanne, puustoltaan pääosin matalaa ja harvahkoa suomännikköä. Koivua jonkin verran. Pintakasvillisuutena rämeellä mm. suopursua, tupasvillaa, mustikan ja juolukan varvikkoa, suomuurainta, variksenmarjaa ja rahkasammalia.

Palstan SW -osan tiheässä korpikuusikossa on pari vuotta aiemmin raivattu maahan alikasvoksena ollut, tyvipaksuudeltaan 3-6 -senttinen kuusennäreikkö. Jos kaadetut näreet saavat jäädä metsään, niistä muodostuu pohjakerroksen monimuotoisuutta parantavaa pienlahopuuta.

Palstan S -laide, alaltaan n. 2,5 hehtaaria, on maapohjaltaan lehtoa joka pääosaltaan on luontaisesti metsittynyttä, entistä kosteaa reunapeltoa. Puusto korkeaa, yli 50 -vuotiasta koivua, haapaa, raitaa ja kuusta. Myös harmaaleppää ja tuomea jonkin verran. Ruohovartinen kasvillisuus rehevää; mm. mesiangervoa, virmajuurta, monilajista heinäkasvustoa, eri saniaislajeja ja vadelmaa. Lahopuuta alueella on kohtalaisesti, mm. suuria tuulen kaatamia koivuja maapuina.

Linnusto:

Pesivinä alueella todettiin mm. laulu-, punakylki-, räkätti- ja mustarastas, sepelkyyhky, pyy (lentopoikue), tiltalti. Muina havaintoina peukaloinen, metsäkirvinen, hömötiainen, peippo ja vihervarpunen. Eteläosan lehtoalue on biotoopiltaan erittäin sovelialista hiiri- ja mehiläishaukan sekä mm. lehtokurpan pesintään. SW -osan tiheä korpikuusikko on raivauksesta huolimatta vielä aivan tyyppillistä varpushaukan pesimäbiotooppia.

Mustikan merkityksestä linnuille kertoo se, että varvikoissa ruokaili marjoilla mm. kymmenkunta sepelkyyhkyä, pyyppökie ja kymmeniä eri lajien rastaita. Violetit ulosteläntit selkeinä todisteina. Tutkimusten mukaan mustikka "tuottaa" - paitsi marjoja ja versoja - myös runsaasti mm. kanalintujen poikasten kasvulle välttämätöntä, valkuaispitoista hyönteisravintoa. Avohakkuut hävittävät nämä kymmenien lintulajien tärkeät ravintokohteet vuosikymmeniksi.

Nisäkkäät:

Palstan rehevissä lounais- ja eteläosissa runsaasti hirvieläinten sorkanjälkiä, sekä useita metsäkaurispukkien sarvillaan kelomia puuntaimia, sekä metsäkauriiden lajityypillisiä kiimakuoppia. Useassa kohdin palstaa oli myös ketun ja ilmeisesti supikoiran ulosteita.

Toimenpide-esitys:

Esitämme havaintojemme pohjalta, että Peippostenpappilan palstalle perustetaan oheisen karttarajausliitteen (liite 7.) mukainen n. 12,7 hehtaarin luonnonsuojelualue, joka saa kehittyä koskemattomana luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi, ja jolle ei uloteta minkäänlaisia metsätaloudellisia toimia. Esitettyyn suojelualueeseen sisältyisi edellä esitelty luonnontilainen rämealue.

Lisäksi esitämme, että rajauksen ulkopuolelle jäävää runsaan 12 hehtaarin alue sijoitettaisiin Projektisuunnitelman mukaiseen Ulkoilu- ja virkistysmetsä –luokkaan. Tällöin aluetta hoidetaan pysyvästi puustopeitteisenä, jatkuvan kasvatuksen periaatteella. Alueelle annettaisiin kehittyä metsän normaali aluspuusto ja pensaskerros, jotta luonnolle tärkeä kasvuston monikerroksellisuus palautuisi.

Peippostenpappilan palsta sijoittuu kiinteästi Tervajoen kylän (Vähäkyrö/Isokyrön taajamat) läheisyyteen. Esityksemme mukaan siitä muodostettaisiin osin suojelumetsä, osin ulkoilu- ja virkistysmetsä, joita hoidetaan Projektisuunnitelman mukaisin kriteerein. Näin alueesta muodostuisi asukkaille erinomainen luonto- ja virkistysalue.

* * *

5. Saraluhta-Kiuttu

Rek.numero 905-440-3-91, Vähäkyrön kirkonkylää
Maastokäynti 2.7.2019 klo 13.30-15.00, Pentti Kananoja, Martti Peltola
Liitteenä karttakuva pinta-alatietoineen ja tilusnumeroineen (liite 8.).

Yleiskuvaus:

Palstan pinta-ala n. 4,6 hehtaaria. Palstan muoto on lähes neliömäinen. Alueen itäinen puolisko on lähinnä tuoretta kangasmetsää. Länsipuoliskolla kohoaan kivikkoainen mäki, joka käsittää kuivaa kangasmetsää. Itäosasta löytyy muutamia kosteita suppa-muodostumia, joissa kasvaa vehkaa, raatetta, kurjenjalkaa sekä heinä- ja sarakasvustoa.

Kasvillisuus:

Puusto runsaan 2,5 hehtaarin alalla 56-87 -vuotiasta. NE- ja SE- rajoilla erillisinä aloina myös 88-109 -vuotiasta puustoa n. puolen hehtaarin alalla. Metsä on kuusivaltaista sekametsää ja ollut pitkään aikaan hakkaamatonta. Kuusten seassa lähinnä mäntyä ja koivua. Puuston monikerroksisuus on hyvin säilynyt. Uusi puusto on syntynyt luonnontilaisesti. Maapuita ja pötkelöitä esiintyy jonkin verran.

Eläimistö:

Palsta on hakkaamattomana tyyppillistä "kanahaukkametsää". Käynnillä löytyi yksi kynitty pyy. Hirvien ja peurojen jälkiä tavattiin runsaasti.

Toimenpide-esitys:

Esitämme, että alue kokonaisuudessaan hoidetaan talousmetsänä, käyttäen jatkuvan kasvatuksen periaatteita (Tapion suositukset jatkuvasta kasvatuksesta). Tällöin alue toimii pysyvästi hiiltä sitovana. Metsän monimuotoisuus säilyy. Samoin uhanalaisten lintu- ja muiden lajien elinympäristö turvataan.

* * *

6. Julmanmäki, Merikaarto

Rek.numero 905-442-1-128, Merikaarron kylää.
Maastokäynti 21.7.2019 klo 17.30-18.30, Pentti Kananoja
Liitteenä karttakuva pinta-alatietoineen ja tilusnumeroineen (liite 9.).

Yleiskuvaus:

Palstan pinta-ala n. 3,5 hehtaaria. Lännessä palsta rajoittuu kahteen teollisuustonttiin. Palstan itärajaa kulkee polku. Polun itäpuolisella naapuripalstalla on hiljakkoin tehty avohakkuu. Eteläraja kulkee lähellä paltoaukeaa. Merikaarron osayleiskaavassa alue on varattu teollisuusalueeksi (T).

Alue on yleispiirteeltään kuivaa kangasta. Pohjoisreunassa kohoaa mäki. Koko alueella ja erityisesti mäellä on runsaasti isoja lohkareita ja kiviä. Maasto on näiden takia vaikeakulkuista. Keskelle palstaa jätetyt kaksi isoa haapaa auttavat kyllä "rääsikössä" suunnistamisessa.

Kasvillisuus:

Alueen puuston ikä on noin 0-32 vuotta. Alue on todennäköisesti avohakattu 20-30 vuotta sitten. Puusto on sen jälkeen jätetty hoitamatta. Mahdolliset istutetut männyn taimet ovat tukehtuneet muun puuston alle. Luontaisesti kasvaneen tiheän puuston korkeus on 5-10 m. Tiheä sekapuusto käsittää koivua, haapaa, pihlajaa, leppää, mäntyä ja kuusta.

Aivan alueen länsirajalla on noin 10 x 50 m kokoinen kosteikko/painanne, joka kasvaa kauttaaltaan vehkaa.

Linnusto:

Käynnillä tavattiin metsäkirvispoikue sekä 1 teeri.

Toimenpide-esitys:

Ehdotamme, että palstaa hoidetaan talousmetsänä jatkuvan kasvatuksen periaatteella. Hoitotoimenpiteet tehdään varovaisena metsänkäsittelynä. Tarvittaessa palstasta on helppo ottaa käyttöön teollisuusalueita osayleiskaavan mukaisesti.

* * *

7. Merikaarron koulun lähimetsä

Rek.numero 905-442-1-8, Merikaarron kylää
Maastokäynti 14.7.2019 klo 17.30-18.15, Pentti Kananoja
Liitteenä karttakuva koko palstan pinta-alatietoineen ja tilusnumeroineen (liite 10.).

Yleiskuvaus:

Palstan metsäinen ala n. 2 hehtaaria. Merikaarron koulu sijaitsee palstalla. Alueen eteläosassa nousee kivikkoinen mäki, täynnä isoja kiviä ja lohkareita. Merikaarron osayleiskaavassa alue on merkitty Julkisten hallinnon ja palvelujen alueeksi (TY). Palstan vieressä länsipuolella on kylän urheilukenttä. Kenttää hallinnoi Merikaarron Kenttäyhdistys ry. Koulu käyttää metsää lähiluonnon opetuspaikkana. Kenttäyhdistys aktiivisesti hoitaa ja kehittää aluettaan. Viimeksi on toteutettu tenniskentän rakentamisprojekti. Metsässä on lisäksi mm. kuntorata, polkuja ja frisbee-rata.

Kasvillisuus:

Palstan puustosta n. 27 % 88-168 -vuotiasta ja n. 40 % 66-87 -vuotiasta. Puusto käsittää isoja kuusia, koivuja, mäntyjä, haapoja. Alue on luonnontilainen ja hakkaamaton.

Toimenpide-esitys:

Alue pidetään nykyisessä käytössään eli lähimetsänä kylän koulun ja kyläläisten opetus- ja virkistyskäyttömetsänä. Metsää ei hakata.

* * *

8. Kolkin asuntoalueen lähimetsä

Rek.numero 905-442-12-235, Merikaarron kylää.

Maastokäynti 1.8.2019 klo 9.40-12.25, Pentti Kananoja ja Martti Peltola

Liitteenä karttakuva metsäpinta-alatietoineen (liite 11.).

Yleiskuvaus:

Metsäinen ala (voimalinjan puuton osa mukana) n. 22 hehtaaria. Metsää käytännössä n. 19 ha. Noin kolmannes palstan eteläosasta on Merikaarron osayleiskaavassa merkitty lähivirkistysalueeksi. Koko alue on louhikkoista tuoretta tai kuivaa kangasmetsää. Palstan eteläosa kylän reunassa, palstan pohjoispää sekä pari muuta mäkeä ovat erittäin louhikkoisia. Palstan pohjoispäätä viistää lounaasta koilliseen kulkeva voimalinja. Lähellä pohjoispäätä on hieno, noin 2 ha:n suuruinen räme. Sen ympäri on joskus kaivettu oja, joka on nyt kasvanut täysin umpeen.

Kasvillisuus:

Puustosta n. kaksi kolmasosaa on (2/3) 66-168 –vuotiasta. Puusto on varttunutta sekametsää. Jäljistä päätelleen palstalla on 50 vuotta sitten tehty yläharvennushakkuu, jonka jälkeen metsää ei ole hakattu. Puusto on kasvanut monikerrokselliseksi. Kuusi on valtapuuna; lisäksi mäntyä, koivua, haapaa ja raitaa. Jonkin verran on muodostunut myös lahopuita, sekä pystyssä että maassa. Laholla koivunkannolla kasvoi mm. lakkakäppää. Tuoreen ja kuivan kangasmetsän varpukasveista pääosan käsittävät mustikka ja puolukka. Rämeeen puusto käsittää lyhyttä koivua ja rämemäntyä. Rämä on pysynyt kosteana. Tämän ansiosta sillä kasvaa mm. niittyvillaa, karpaloa ja valokkia.

Linnut:

Metsätiaisista palstalla tavattiin talitiainen (poikue), hömötiainen ja töyhtötiainen. Lisäksi jo muuttoon aikovia peipposia ja vihervarpusia. Rämeeen lähistöllä huuteli vielä kurki, jolla todennäköisesti on reviiri rämeellä.

Nisäkkäät:

Palstan pohjoispään louhikoista löytyivät tuoreet nädän ja supikoiran pesät.

Toimenpide-esitys:

Esitämme että koko palsta sijoitetaan suunnitelmassa Lähimetsät –ryhmään. Palstan eteläosa toimii jo nyt Kolpin asuntoalueen ulkoilu- ja virkistysmetsänä. Samalla palsta muodostaa asuntoalueen mahdollisen laajennusalueen, jatkona nykyiselle osayleiskaavalle. Metsää on jo tähän asti hoidettu jatkuvana kasvatuksena. Samaa tapaa esitetään jatkettavaksi, hoitotoimenpiteiden ollessa varovaisia. Palstan sisällä oleva rämealue jätetään kokonaan luonnontilaan ja säilytetään asukkaiden virkistys- ja marjastusalueena.

* * *

9. Kolkin alueen ja Alaisenpäänjärven välinen palsta

Rek.numero 905-442-1-8, Merikaarron kylää

Maastokäynti 1.8.2019 klo 12.30-13.45, Pentti Kananoja ja Martti Peltola

Liitteenä karttakuva metsäpinta-alatietoineen ja tilusnumeroineen (liite 12.).

Yleiskuvaus:

Metsän pinta-ala n. 2,6 hehtaaria. Puustosta n. 7 % 88-168 -vuotiasta ja n. 50 % 66-87 -vuotiasta. Alueesta noin puolet (koillisosa) on kuivaa kangasmetsää ja puolet (alavampi pellon reuna) tuoretta kangasmetsää. Koko alue on hakattu noin 40-50 vuotta sitten. Pellon reunassa, palstan rajalla on noin 1 aarin suuruinen suppa (ehkä kaivettu), kasvaen vehkaa.

Kasvillisuus:

Puusto on nuorehkoa sekametsää, valtalajina mänty. Männyn seassa koivua, kuusta ja haapaa. Alikasvustona kasvaa mm. taikinamarjaa, vadelmaa, oravanmarjaa, kallioimarretta ja katinliekoa.

Linnut ja nisäkkäät:

Palstalla havaittiin mm. tiaisparvi (sekaparvi), peippo ja punarinta. Lähinnä pellon reunamilla oli kauriiden polkuja ja kiimakuoppia.

Toimenpide-esitys

Ehdotamme, että palstaa hoidetaan talousmetsänä, jatkuvana kasvatuksena.

* * *

10. Isonvan palsta

Rek.numero 905-442-1-117, Merikaarron kylää

Maastokäynti 1.8.2019 klo 14.30-16.00, Pentti Kananaja ja Martti Peltola

Liitteinä karttakuva pinta-alatietoineen (liite 13.), sekä karttakuva esitetyksi Isonvan luonnonsuojelualueeksi (liite 14.)

Yleiskuvaus:

Kokonaispinta-ala n. 8,6 hehtaaria, josta SW -osalla ojitettua rämettä n. 2,5 ha, ja NE -osalla n. 10-15 -vuotiasta sekataimikkoa n. 1,8 ha. Korkeus merenpinnasta 24-35 metriä. Pinnanmuodoiltaan voimakkaasti vaihteleva laakeasta rämeestä ja korpinotkoista jyrkkiin louhikkomäkiin. Palstan pituussuuntaisesti, n. neljän ha:n osalla, on komeaa, louhikkoista ja erittäin vaikeakulkuista harjannetta, jota luonnehtivat valtavat jääkauden jälkeiset siirtolohkareet ja kivet. Koillisosan taimikkoa lukuun ottamatta mitään merkkejä aiemmista hakkuista ei ole nähtävissä. Lahopuuta on varsin paljon pystykeloina ja pötkelöinä, sekä eri lahoamisvaiheen maapuina.

Isonvan räme on ojitettu n. 50 vuotta sitten. Myös palstan kaakkoisosan tervaleppäkorven, sekä koillisosan hakkuualueen läpi on kaivettu mutkitteluva oja. Kaikki ojat ovat kuitenkin jo lähes täysin umpeutuneet, eikä niissä tarkastuskäynnillä ollut avointa vesipintaa.

Siirtolohkareet ja kivet ovat paksultti sammal- ja jäkäläpeitteisiä, täysin koskemattomia.

Palstan lounaisrajalle päättyy Kotkannevantieltä erkaneva huonokuntoinen Herrapillintie.

Kasvillisuus:

Palstan puustosta lähes puolet on 76-168 -vuotiasta. Isovarpurämeellä kasvaa harvahkoa rämemännikköä ja jonkin verran hieskoivua. Rämepuusto on pääosin kituliasta. Vanha ojitus ei näytä paljoakaan kasvattaneen puuston kuutiomäärää. Rämellä marjova juolukka on yleinen, reuna-alueilla myös kosteudesta hyötyvä suurimarjainen mustikka. Variksenmarjaa tyypillisesti koko suo-osalla. Monin paikoin pintaa peittää suopursu. Suomuurainta marjovana kattavasti. Karpaloa vähän. Mm. kanalinnuille tärkeänä ravintokasvina esiintyy tupasvillaa marjakasvien ohella.

Umpeutuneissa ojissa on paksu rahkasammalpatja vehkan ja tupasvillamättäiden ohella, mikä myös estää kosteikoista ravintoa hakevien kanalintu-untuvikkojen hukkumisen ojiin.

Kaakkoisrajan korpipainanne on tiheää kuusikkoa, sekapuuna mm. koivua ja merenrannan relikteinä joitakin tervaleppiä. Korkein tervaleppä n. 23 -metrinen. Ympäristössä myös tervalepän taimia. Tervaleppäkorpeen kaivettu oja on nykykriteerein Metsälain 10.§:n vastainen. Monilajista saniaiskasvustoa esiintyy kosteilla paikoilla kaikkialla. Reheväpohjaisella korpialueella eri ruoho- / heinäkasveja, mm. kurjenjalkaa ja mesiangervoa.

Louhikkomäkien pääpuulajeina mänty, rauduskoivu, kuusi ja haapa. Vanhoja raitoja paikoin. Puuston kerroksellisuus hyvin kehittynyttä; alakasvustona mm. pihlajaa ja jonkin verran harmaaleppää. Pensaina siellä täällä taikinamarjaa. Katajaa varsin vähän. Varpukasveina puolukka, mustikka ja variksenmarja. Oravanmarja koko alueen runsaasti kattavana. Metsätähteä ja käenkaalta selvästi vähemmän. Paikoin kultapiiskua. Erikoisuutena joidenkin lohkaroiden maapeitteessä kasvava valkokukkainen pillikke- tai peippilaji. Saniaiskasveista kallioimarre yleinen lohkaroiden päällä ja seinämällä.

Linnusto:

Korpipainanteessa äänteli varpushaukan lentopoikue jonka emo myös nähtiin. Alue on erinomaista lajin pesimäbiotooppia. Muina havaintoina mm. pyy (sulka maassa), sepelkyyhky, palokärki, pienempi tikkalaji (syönnöksiä lahoppuilla), metsäkivinen, peukaloinen, laulurastas ja peippo. Rämeen reunat ja korpiala ovat metsäkanalintujen ihanteellista poikueympäristöä kosteutensa ja hyönteisrikkautensa ansiosta. Uudelleen soistuminen (ojat tukkeutuneet/umpeutumassa) parantaa suoalan tärkeää merkitystä monien lintulajien pesimä- ja poikueympäristönä.

Nisäkkäät:

Hirvieläinten jälkiä ja polkuja räme- ja korpialueilla runsaasti.

Selkärangattomat:

Rämealueella erityisen runsas ja monilajinen perhosfauna. Myös muu hyönteislajisto runsas, mm. useita korentolajeja, joista määritettyinä punasyyskorento ja ruskoukonkorento.

Erityisesti huomionarvoista:

Isonevan palsta on kokoonsa (8,6 ha) nähden luontotyypeiltään poikkeuksellisen monimuotoinen ja vaihteleva. Etenkin alavammat osat tarjoavat ihmisille myös helposti tavoitettavan retkeily-, marjastus- ja sienestysmahdollisuuden. Marjalajisto on monipuolinen ja rämealueen kosteuden ansiosta satoisa. Marjoja oli myös kerätty. Retki- ja virkistyskohteena palstan arvoa parantaa autolla ajettava tieura perille.

Rämealueen puuston heikko kasvu – ojituksesta huolimatta – ei tue rämeen taloudellista puunkasvatusta, mutta uudelleen soistumaan jätettynä suon turve olisi osaltaan jatkuvasti kasvattamassa hiilinielua energiakaupungin julkikuvaan soveltuen.

Erittäin louhikkoisilla mäki-alueillakin metsätalouden harjoittaminen olisi kannattamatonta, koska koneellinen hakkuu on liki mahdotonta toteuttaa ja kasvatusta vaatisi tavanomaista paljon pitemmän kiertoajan. Myös metsän uudistaminen olisi tuloksiltaan epävarmaa; kivikoissa istutustaimet todennäköisesti kuivuisivat. Kivikoiden hidaskasvuinen puusto on karuissa oloissa kehittynyt hyvin pitkän ajan kuluessa. Luonnon realiteetit nostaisivat palstan metsänhoitokustannukset epätaloudellisen korkeiksi, mutta tarjoavat juuri siitä syystä kaupungille hyvin perustellun mahdollisuuden toteuttaa metsiensuojelua louhikkoisella Vähänkyrön alueella.

Ympäristöhallinnossa on suosittu pienemmistä, lähekkäisistä aloista muodostettavia suojelualueverkostoja, jollei isoja suojelualueita voida perustaa. Isonevalta n. 630 metriä etelään on "Roomion" 8 ha:n luonnonsuojelualue ja Isonevan palstalla toteutettava osasuojelu tukisi erinomaisesti verkostorakennetta. Metsähallituksen kartassa <http://www.metsa.fi/karttapalvelu> näkyvät, varsin lähellä Vöyrin ja Mustasaaren puolella olevat Metso -suojelualueet. Ne ovat jo osana po. "verkostoa" jota Vaasan kaupunginkin olisi syytä tukea.

Toimenpide-esitys:

Esitämme että Isonnevan palstalle perustetaan oheiseen karttaliitteeseen n:o 14. rajattu n. 6,8 hehtaarin luonnonsuojelualue, joka saa kehittyä koskemattomana luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi, ja jolle ei uloteta minkäänlaisia metsätaloudellisia toimia. Suojelualue sijoitettaisiin projektisuunnitelman ”Suojelumetsät” -luokkaan. Rämö- ja korpialueiden vanhojen, umpeutumassa olevien ojien annettaisiin siis palautua luonnontilaan, tukemaan biodiversiteetiltään arvokkaiden luontotyyppien säilymistä ja edelleen kehittymistä.

Lisäksi esitämme, että rajauksen ulkopuolelle jäävää 1,8 hehtaarin taimikkoaluetta tultaisiin hoitamaan jatkuvan kasvatuksen menetelmin, pysyvästi puustoisena luonnonhoito-talousmetsänä. Alueelle annettaisiin muodostua metsän normaali aluspuusto ja pensaskerros, jotta luonnolle tärkeä kasviston monikerroksellisuus säilyisi. Kasvavan metsän sekametsärakenne tulisi säilyttää monilajisena, eikä alueella jatkossa toteutettaisi mitään raskaita metsänkäsittelytoimia, eikä ojituksia. Tämä metsänhoitotapa tukisi erinomaisesti myös palstalle esittämämme 6,8 ha:n luonnonsuojelualueen monimuotoisuuden säilymistä.

* * *

11. Mullolan kylän Kitinnevan palsta

Rek.numero 905-443-2-75, Mullolan kylää

Maastokäynti 28.7.2019 klo 17.30-19.00, Pentti Kananoja

Liitteenä karttakuva pinta-alatietoineen ja tilusnumeroineen (liite 16.).

Yleiskuvaus:

Palstan kokonaispinta-ala keskellä sijaitsevine läjitysalueineen on n. 9,3 hehtaaria, josta puutonta kaatopaikka-alaa n. 1,75 ha, eli metsäalaa n. 7,5 ha. Noin kolmasosa puustosta on 88-168 -vuotiasta ja n. neljäsosa 56-75 -vuotiasta.

Palstan keskellä oleva läjitysalue on vanha kaatopaikka-alue, joka on peitetty maakerroksella.

Alueen ympärille on kaivettu 5-10 m leveä kaivanto, jonka pohjassa kasvaa lähes läpeensä vehkaa. Kaivannon vedet lasketaan alueen portin vierestä luoteeseen laskuoja pitkin. Ennen tien alitusta on pienehkö laskeutusallas ja pato.

Alueen eteläosassa on pitkänomainen paljas kallioalue. Pari pienempää kallionyppylää löytyy vielä keski- ja pohjoisosasta.

Kasvillisuus:

Metsäalue on lähinnä tuoretta oravanmarja-mustikkatyyppin kangasta. Pääosa metsästä on tiheää ja hakkaamatonta nuorehkoa sekametsää (ikä 40-50 vuotta). Valtapuulajina on mänty, eteläosan kosteammalla alueella myös kuusi. Näiden seassa lisäksi koivua, haapaa, leppää ja raitaa.

Läjitysalueen portin molemmilla puoliilla on hienoa vanhaa metsää: järeitä kuusia, koivuja, haapoja ja mäntyjä. Joukossa myös kolopuita ja pökölöitä. Alue on mahdollinen liito-oravametsikkö.

Läjitysalueen puusto on äskettäin raivattu paljaaksi ja siirretty portin viereen energiapuukasaksi.

Kenttä kasvaa tiheää kukkivaa eri lajista heinäkasvustoa. ”Kukkakentällä” oli käynnin aikana hyvin perhosia.

Linnusto:

Käynnillä alueella tavattiin vielä muutama lintupoikue: leppälintu, punarinta, pajulintu ja talitiainen.

Myös sepelkyyhky huhuili vielä.

Toimenpide-esitys:

Alue on monipuolinen ja mielenkiintoinen luontokohde: kukkaketoa, kosteikkaa, vanhaa metsää, korpea, kangasta, kalliota. Monipuolinen linnusto, kasvillisuus, perhoset, ym.

Alueesta olisi mahdollista kehittää hyvä virkistysalue ja luontokohde.

Joka tapauksessa vanhan metsän alue on tarpeen jättää luonnontilaan ja muuta osaa metsästä hoitaa jatkuvana kasvatuksena.

* * *

12. Holttilan asuntoalueen lähimetsä

Rek.numero 905-442-71-32, Merikaarron kylää

Maastokäynti 22.7.2019 klo 16.45-17.45, Pentti Kananoja

Liitteenä karttakuva metsäpinta-alatietoineen ja tilusnumeroineen (liite 15.).

Yleiskuvaus:

Metsäalan pinta-ala n. 12,5 hehtaaria. Puustosta vain n. 3 % on 88-168 -vuotiasta. 66-87 -vuotiasta n. 20 %, ja n. kolmasosa ikäluokaltaan 46-65 -vuotiasta.

Merikaarron osayleiskaavassa alue on varattu pientalovaltaiseksi asuntoalueeksi (AT-2).

Asemakaava on tarkemmin laadittava pohjaksi.

Alue rajoittuu pohjoispäässä nykyiseen asuntoalueeseen. Puolet länsireunasta ulottuu peltoaukealle. Palstan länsipuolisko on pohjaltaan tuoretta kangasmetsää. Itäpuolisko on korkeampaa kuivaa kangasmetsää. Koko alue on hakkaamatonta, monikerroksista, tiheää sekametsää. Samoin alueella on kauttaaltaan isoakin louhikkoa.

Eläimistö:

Varsinkin länsiosassa oli runsaasti kauriiden kiimakuoppia ja makuupaikkoja. Linnuista tavattiin tali- ja hömötiaisia (poikueet) sekä rastaita ja vihervarpusia.

Toimenpide-esitys:

Alue toimii nykyisellään hyvin Holttilan asuntoalueen lähimetsänä ja virkistysmetsänä.

Metsää hoidetaan tältä pohjalta varovasti jatkuvan kasvatuksen periaatteella.

Aikanaan mahdollisen asemakaavan laadinnassa huomioidaan myös luonto-, ulkoitu- ja virkistysasiat.

* * *

13. Kärmeskallion palsta

Rek.numero 905-442-12-235, Merikaarron kylää

Maastokäynti 30.6.2015, Vaasan ympäristöseura/Birthe Weijola

Liitteenä karttakuva pinta-alatietoineen (liite 17) sekä karttakuva esitetystä Kärmeskallion palstan luonnonsuojelualueesta (liite 18)

Yleiskuvaus: (Birthe Weijola)

”I ett terrängbesök som gjordes av Vasa miljöföreningens frivilliga 30.6.2015 befanns hållmarksskogen på Kärmeskallio i sin hellhet uppfylla METSO-kriterierna för hållmarksskogar (METSO-klass I). I slutningen söder och sydväst om Kärmeskallio finns blockrik torr moskog med murkna träd, som uppfyller METSDO-kriterierna för moskogar (METSO-klass I). Trädbeståndet i hållmarks- och moskogen är så nära naturtillstånd att det sannolikt uppfyller kriterierna för naturskog enligt EU:s neturdirektiv. Nedanför Kärmeskallios västra sluttning finns ett outdikat litet grankärr (kangaskorpi). På området gjordes observationer av ullticka och vedticka, som är indikatorer för gammal skog.

I terrängbesök 30.6.2015 gjordes observationer av tjäderavföring samt rikligt med tjäders ätspår i tallar i norra delen av Kärmeskallio (KKJ 7010800:3247526). I området på och väster om Kärkeskallio och Merkkikallio finns skogar med blåbärsris, som lämpar sig som födo-område för tjäders ungar, samt uppvuxna skogar, delvis outdikade tallmyrar och grankärr, som kunde lämpa sig som tjäders spelområde. Det är därför sannolikt att tjädern häckar i området kring Kärmeskallio och Merkkikallio.”

Huom.

Tulemme lähiaikoina tekemään uuden käynnin Kärmeskallion palstalla. Sen pohjalta tarkennamme vielä alueen yleiskuvausta, kasvillisuutta, linnustoa ja nisäkkäitä.

Toimenpide-esitys:

Esitämme että Kärmeskallion palstalle perustetaan oheiseen karttaliitteeseen n:o 18. rajattu n. 37 hehtaarin luonnonsuojelualue, joka saa kehittyä koskemattomana luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi, ja jolle ei uloteta minkäänlaisia metsätaloudellisia toimia. Suojelualue sijoitettaisiin projektisuunnitelman ”Suojelumetsät” -luokkaan. Loppuosa n. 14 hehtaaria hoidettaisiin talousmetsänä jatkuvan kasvatuksen periaatteella.

Lopuksi:

Teimme maastokäynnit yhteensä 13 metsäpalstalle, joita Vaasan kaupunki omistaa Vähässäkyrössä. Palstojen pinta-ala on yhteensä 151,8 ha. Esitämme näistä Metsäsuunnitelman luokkaan Lähimetsät/Ulkoilu- ja virkistysmetsät yhteensä 35,7 ha eli 23,5 %, Talousmetsät-luokkaan yhteensä 38,6 ha eli 25,4 % sekä Suojelumetsiksi ja arvometsiksi yhteensä 77,5 ha eli 51,1 %. Tämä jakautuma on käsittääksemme hyvin linjassa Projektisuunnitelman tavoitteellisen jakauman kanssa.

Kaupungin metsiensuojelun ei tarvitse olla taloudellisesti vastikkeetonta. Esim. Metso -suojeluohjelman rahoituksella kunnat voivat saada kertamaksuna täyden korvauksen metsiensuojelusta, puun kuutiomäärään perustuen. Ts. samoilla perusteilla kuin puunmyynnistäkin, poikkeuksena se, että suojelun toteuttaessaan kaupunki välttyy kaikilta metsätalouden oheiskustannuksilta, kuten hakkuiden ym. metsienkäsittelyn suunnittelukuluilta, muokkaus-, istutus-, taimikonhoito- harvennus- ja puunkorjuukustannuksilta. Sovittujen puukauppojen myyntituloja voi myös joutua odottelemaan pitkään, jopa vuosia, koska toisinaan hakkuut ja lopputilitys voivat siirtyä esim. luonnonolosuhteista johtuen. Tämä hankaloittaa kaupungin budjetointia.

Metso -suojelussa valtio tilittää korvauksen pian suojelusopimuksen teon jälkeen, joten pitkän ajan taloussuunnittelukin helpottuu. Nämä ovat taloudellisesti merkittäviä seikkoja metsiensuojelun etuina.

Toivomme, että tekemämme Vähänkyrön alueen metsien kartoitukset sekä esityksemme metsien hoidosta Vaasan metsäsuunnitelman laidinnassa otetaan huomioon. Olemme myös halukkaita tarvittaessa tekemään lisäkartoituksia tai lisäselvityksiä alueen metsistä.

Laihia 10.8.2019

KYRÖN SEUDUN LUONNONSUOJELUYHDISTYS RY.

Pentti Kananoja

Martti Peltola

* * *

Liitteet 18 kpl:

1. Karttakuva Kirsta, rno 905-440-3-143
2. Karttakuva Härkähaka, rno 905-440-3-143
3. Karttakuva esitetyistä Härkähaan luonnonsuojelualueista, KySeLy ry.
4. Karttakuva Filppulankorpi, rno 905-451-1-54
5. Karttakuva vanhasta peruskartasta Filppulankorpi rno 1-50
6. Karttakuva Peippostenpappila, rno 905-451-12-57
7. Karttakuva esitetystä Peippostenpappilan luonnonsuojelualueesta, KySeLy ry.
8. Karttakuva Saraluhta-Kiuttu, rno 905-440-3-91
9. Karttakuva Julmanmäki Merikaarto, rno 905-442-1-128
10. Karttakuva Merikaarron koulun lähimetsä, rno 905-442-1-8
11. Karttakuva Kolkin asuntoalueen lähimetsä, rno 905-442-12-235
12. Karttakuva Kolkin ja Alaisenpäänjärven välinen metsä, rno 905-442-1-8
13. Karttakuva Isoneva, rno 905-442-1-117

14. Karttakuva esitetystä Isonnevan palstan luonnonsuojelualueesta, KySeLy ry.
15. Karttakuva Holttilan asuntoalueen lähimetsä, rno 905-442-71-32
16. Karttakuva Mullolan Kitinneva, rno 905-443-2-75
17. Karttakuva Kärmeskallio, rno 905-442-12-235
18. Karttakuva esitetystä Kärmeskallion palstan luonnonsuojelualueesta, KySeLy

* * *